

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12CoCsp/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120243906
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Pátrovičová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6120243906.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Pátrovičovej a sudkýň JUDr. Sone Zmekovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: Consulting One SK, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 47 664 878, zastúpeného Mgr. Lenkou Heřmánkovou, usadeným euroadvokátom so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava, IČO: 50 239 406, proti žalovanej: S. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom I.. T. XX, XXX XX L. X., o zaplatenie sumy 2.471,14 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 6Csp/49/2020-151 zo dňa 03.07.2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie) napadnutým rozsudkom č. k. 6Csp/49/2020-151 zo dňa 03.07.2020 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.471,14 eura a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.471,14 eura od 21.02.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu, a to v lehote 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým súd rozhodne o výške náhrady trov konania a ktoré súd vydá po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil s odkazom na ustanovenia § 52 ods. 1, § 121 ods. 3, § 488, § 489, § 491 ods. 1, § 517 ods. 2, § 524 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), § 2 pís. a), b), c), d), e), § 2 písm. f) zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku“). V odôvodnení svojho rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 2.471,14 eura s príslušenstvom. V žalobe uviedol, že Tatra banka a.s. dňa 02.01.2016 uzavrela so žalovanou zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX-XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytla žalovanej úver v sume 2.750 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach. Jej nedeliteľnou súčasťou boli obchodné podmienky poskytovania bezúčelových spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby ako aj Všeobecné podmienky Tatra banky a.s. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splatných splátok, a preto Tatra banka a.s. vyhlásila úver za splatný ku dňu 20.02.2017. Žalovaná suma 2.471,14 eura teda predstavuje nesplatenú istinu (2.750 eur - 278,86 eura). Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 11.07.2019 uzavretou medzi Tatra bankou a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom bola uvedená pohľadávka postúpená na žalobcu.

2. Súd po oboznámení sa so žalobou zistil, že žaloba je v plnom rozsahu dôvodná. Z dokladov založených v spise mal súd za preukázané, že žalovaná uzavrela elektronicky podľa zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku s právnym predchodcom žalobcu zmluvu o bezúčelovom

spotrebiteľskom úvere zo dňa 02.01.2016, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver 2.750 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 59,84 eura po dobu 72 mesiacov, pričom bola dohodnutá úroková sadzba 15,90 % ročne. Žalovaná zaplatila splátky úveru len v rozsahu 734,58 eura. Vzhľadom na to, že žalovaná ďalšie splátky úveru riadne a včas nesplácala, bola vyzvaná výzvou zo dňa 18.01.2017 k úhrade dlžných splátok s upozornením, že ak do 7 dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy nebudú omeškané splátky úveru zaplatené, bude pristúpené k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná dlžné splátky úveru neuhradila, Tatra banka a.s. oznámením zo dňa 17.02.2017 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a zároveň žalovanú vyzvala k zaplateniu dlžných splátok úveru.

3. Súd mal za preukázané, že žalovaná suma 2.471,14 eura predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru 2.750 eur a sumou, ktorá bola započítaná na úhradu istiny úveru 278,86 eura, pričom žalovaná zaplatila celkom len 734,58 eur, z ktorej na úhradu istiny úveru bola započítaná suma 278,86 eura a suma 379,38 eura bola použitá na úhradu zmluvných úrokov, suma 70 eur bola započítaná na poplatky vrátane poplatku za poskytnutie úveru v sume 55 eur, suma 2,29 eura sa započítala na sankčné úroky a suma 3,05 eura sa započítala na úroky z istiny. Keďže žalovaná istinu úveru v sume 2.471,14 eura neuhradila, súd žalobe vyhovel, pričom mal za preukázané, že pohľadávka bola platne postúpená na žalobcu. Námitka žalovanej o tom, že uvedená spotrebiteľská zmluva nemá písomnú formu nie je dôvodná, keďže táto zmluva bola uzavretá v súlade s ust. § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

4. Súd okrem istiny priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 5,00 %, pričom o výške úrokov z omeškania rozhodol podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. v platnom znení. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Keďže žalobca bol v plnom rozsahu úspešný, súd mu priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

5. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná žiadajúc napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie, prípadne, aby súd sám rozhodol v merite veci. V odvolaní uviedla, že žalobca nepreukázal, že je vecne aktívne legitimovaný, že zmluvou o postúpení pohľadávky nadobudol platne predmetnú pohľadávku. K platnému postúpeniu by mohlo dôjsť len za predpokladu, že by boli splnené podmienky predpokladané zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“). Zo žaloby a ani z pripojených listín nevyplýva, ako a kedy vznikla pohľadávka v rozsahu 2.471,14 eura, z čoho konkrétne pozostáva a kedy nastala jej splatnosť. Poukázala na § 92 ods. 8 zákona o bankách. V konaní nebolo preukázané, že zo strany pôvodného veriteľa - banky bol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca nepreukázal, z čoho pohľadávka pozostáva, kedy boli splatné tie splátky úveru, ktorých splatnosť nastala podľa zmluvy ešte predtým, ako malo dôjsť k údajnému zosplateniu úveru a kedy konkrétne došlo k zosplateniu z výšku pohľadávky.

6. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalobca navrhujúc napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Naďalej zotrval na doterajších vyjadreniach a predložených dôkazoch, ktoré vyvracajú tvrdenia žalovanej v odvolaní a potvrdzujú rozhodnutie súdu prvej inštancie.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP), po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP a § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Z obsahu predmetného spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou podanou na súd prvej inštancie dňa 20.02.2020 domáhal zaplatenia sumy 2.471,14 eura s príslušenstvom. Svoj nárok dôvodil tým, že právny predchodca žalobcu Tatra banka, a.s. uzatvoril so žalovanou zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa 02.01.2016, ktorou poskytol žalovanej úver vo výške 2.750 eur, pričom žalovaná sa úver zaviazala uhrádzať v 72 mesačných splátkach vo výške 59,84 eura. Žalovaná úver riadne nesplácala, preto jej právny predchodca žalobcu zaslal list, v ktorom ju vyzval na zaplatenie splátok úveru. Keďže žalovaná na výzvu nereagovala, právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za splatný ku dňu 20.02.2017. Žalovaná suma predstavuje nesplatenú istinu. Vo veci samej rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť

žalobcovi sumu 2.471,14 eura a úroky z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 2.471,14 eura od 21.02.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie, ktoré je predmetom tohto odvolacieho konania.

9. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

10. Podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd prvej inštancie v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ak nie je účelné doplniť dokazovanie odvolacím súdom.

11. Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

12. Podľa § 187 ods. 2 CSP, dôkazným prostriedkom je najmä výsluch strany, výsluch svedka, listina, odborné vyjadrenie znalecké dokazovanie a obhliadka. Ak nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

13. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

14. Skutkovým zistením sa rozumie súhrn skutočností, ktorými má súd skutkový stav preukázaný. Ide o výsledok hodnotenia vykonaných dôkazov z hľadísk uvedených v § 191 ods. 1 CSP o voľnom hodnotení dôkazov. Skutkové zistenie súdu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ak a) súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplývajú alebo inak počas konania nevyšli najavo; b) súd neprihliadol na rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané; c) v hodnotení dôkazov je logický rozpor z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti; d) ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z postupu, ktorý je súdu predpísaný v ustanoveniach § 191 až 194 CSP, § 205 CSP.

15. Citované ustanovenia zakotvujú dôkaznú povinnosť účastníkov v sporovom konaní, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť účastníka za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie účastníka nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonal bez návrhu, je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

16. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v intenciách podaného odvolania odvolací súd vzhliadol pochybenie súdu prvej inštancie v jeho procesnom postupe, konkrétne existenciu chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcu v tom, že skutkové zistenia, ktoré boli podkladom pre jeho rozhodnutie sú nesprávne. Jedná sa o skutkové zistenia, na základe ktorých súd vec posúdil po právnej stránke a ktoré sú nesprávne v tom zmysle, že nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní. Medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych, resp. nedostatočných skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého súd zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na niekoľko skutočností, ktoré mal súd prvej inštancie za preukázané z listinných dôkazov predložených žalobcom, no v skutočnosti po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd zistil, že

tieto skutočnosti (tvrdenia) žalobca predloženými listinnými dôkazmi nepreukázal. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalovaná zaplatila splátky úveru v rozsahu 734,58 eura, pričom vzhľadom na to, že ďalšie splátky úveru riadne a včas nesplácala, bola vyzvaná právnym predchodcom žalobcu výzvou zo dňa 18.01.2017 k úhrade dlžných splátok s upozornením, že ak do 7 dní odo dňa doručenia výzvy nebudú omeškané splátky zaplatené, bude pristúpené k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Keďže žalovaná omeškané splátky neuhradila, oznámením zo dňa 17.02.2017 právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Z obsahu listinných dôkazov predložených žalobcom však nevyplýva doručenie výzvy zo dňa 18.01.2017 k úhrade dlžných splátok žalovanej, ani doručenie oznámenia žalovanej o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 17.02.2017. K preukázaniu doručenia týchto listín žalobca nepredložil také dôkazy, z ktorým by súd mohol mať ich doručenie za preukázané. Žalobca k podanej žalobe síce pripojil tri podacie hárky, na ktorých figurovalo meno žalovanej, avšak z ich obsahu nie je možné vyvodiť, aké listiny právny predchodca žalobcu žalovanej doručoval, a či jej aj boli v skutočnosti doručené. V dôsledku absencie doručky oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 17.02.2017 nemožno kvalifikovane vyvodiť dátum mimoriadnej splatnosti úveru, ktorý je stanovený dňom doručenia predmetného oznámenia žalovanej. Podľa § 132 ods. 1 CSP bolo povinnosťou žalobcu označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom žalobca si svoju povinnosť riadne nesplnil. Ak aj žalobca v žalobe poukázal na fikciu doručenia podľa čl. 4.5.5. Všeobecných podmienok Tatra banky a.s., bolo potrebné, aby sa súd s týmto ustanovením Všeobecných podmienok náležite vysporiadal, a v prípade ak považoval fikciu doručenia za naplnenú, špecifikoval presné dni doručenia spomínaných listín žalovanej, pretože tie sú potrebné pre náležité posúdenie platnosti úkonu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (pozri § 53 ods. 9 OZ). Rovnako sa vytyká vada nesprávnych skutkových zistení, ktoré nevyplývajú z vykonaného dokazovania, týka aj oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 16.07.2019 a predžalobnej upomienky zo dňa 20.11.2019, ktorých doručenie žalovanej rovnako z obsahu spisu nevyplývalo. Povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť si žalobca nesplnil ani pri preukázaní, kedy žalovaná zaplatila jednotlivé splatné splátky počas trvania záväzkového vzťahu a pre ktorú splátku, ktorú žalovaná neuhradila, došlo k zosplatneniu úveru. Tieto časové údaje sú v danej veci taktiež podstatnými skutočnosťami, keďže údaje o splatnosti jednotlivých splátok a o neuhradení splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru, sú nevyhnutné na posúdenie platnosti úkonu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ako i posúdenie z čoho pohľadávka žalobcu pozostáva, jej výšky a vzniku.

17. Podľa § 220 ods. 2 CSP, V odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

18. Odvolací súd súčasne poukazuje na nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu v časti posúdenia uzatvoria predmetnej zmluvy elektronicky. V prejednávanej veci nebolo sporným, že uzavretá zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby dňa 02.01.2016 je zmluvou spotrebiteľskou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce ochranu spotrebiteľa, ako slabšej strany sporu. Zmluva bola zároveň uzavretá elektronicky, prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, preto bolo potrebné, aby súd posúdil uzatvorenie zmluvy medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou aj podľa ustanovení zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Len citovanie § 2 písm. a), b), c), d), e) a f) zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a strohé uvedenie, že žalovaná uzatvorila zmluvu elektronicky podľa zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, nie je náležitým vysporiadaním sa a právnym posúdením zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby. V danej veci je potrebné sa detailnejšie vysporiadať so vznikom zmluvy podľa zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorého ustanovenia navyše súd prvej inštancie necitoval v správnom znení.

19. Ďalšou skutočnosťou, s ktorou sa súd prvej inštancie v rámci rozhodovania o predmetnom spore nevysporiadal, bol obsah výzvy právneho predchodcu žalobcu zo dňa 18.01.2017. Z obsahu výzvy zo dňa 18.01.2017 nie je jasné, či žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu len jednu zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby, alebo či medzi nimi bolo uzatvorených viacero zmlúv zakladajúcich viacero záväzkových vzťahov. V tabuľke tvoriacej súčasť predmetnej výzvy

je uvedených päť typov produktov, ktoré čerpala žalovaná, s rôznymi identifikačnými údajmi a sumami v omeškaní (kreditná karta, splátkový úver, 2x spotrebiteľský úver, nepovolené prečerpanie na účte). Z jej obsahu teda nie je jasné, či medzi zmluvnými stranami bola uzatvorená len jedna spotrebiteľská zmluva, alebo došlo k uzatvoreniu viacerých zmlúv, ktoré na seba nadväzovali alebo sa vzájomne podmieňovali.

20. Okrem vyššie uvedených vád rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje aj na skutočnosť, že súd prvej inštancie v predmetnom spore riadne neskúmal otázku aktívnej legitímácie žalobcu, na ktorú je nevyhnutné prihliadať počas celého konania, pričom jej nedostatok je dôvodom na zamietnutie podanej žaloby. Danosť aktívnej legitímácie žalobcu je úzko prepojená s postúpením pohľadávky, keďže žalobca, na ktorého bola postúpená pohľadávka, odvodzoval svoju aktívnu legitímáciu zo Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 16.07.2019.

21. Podľa § 524 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka: (1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa § 526 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka: (1) Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. (2) Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

23. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. č. 483/2001 Z. z. zákona o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Jednou zo základných podmienok civilného procesného konania je preukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na žalobou uplatnený nárok. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania. (Porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.06.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009). Postúpenie pohľadávky je inštitútom, prostredníctvom ktorého dochádza v rozsahu postúpenia k zmene v subjekte záväzkového vzťahu, konkrétne k zmene v osobe veriteľa; zmena sa nedotýka práv a povinností dlžníka.

25. Treba prisvedčiť odvolacej námietke žalovanej, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom nevysporiadal s vecnou aktívnou legitímáciou žalobcu, a teda i s platným postúpením pohľadávky na žalobcu. Prítom je súd povinný z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi, ktorým žalovaná nepochybne je.

26. Postúpenie pohľadávky je pomerne bežným právnym úkonom. Pokiaľ sa však cesia týka bankovej pohľadávky z bankového produktu, osobitný predpis dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba

pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky.

27. Odvolací súd iba v stručnosti poukazuje na to, že predpokladmi postupiteľnosti pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách na inú osobu je splatnosť dlhu, omeškanie klienta trvajúce aspoň 90 dní a písomná výzva banky na splnenie povinnosti. Ak niektorý z týchto predpokladov nie je splnený, pohľadávka banky nie je postupiteľná a ak napriek tomu k jej postúpeniu došlo, ide o právny úkon neplatný pre rozpor so zákonom. Odvolací súd dopĺňa, že touto problematikou sa zaoberal aj Najvyšší súd SR napr. v rozsudku sp. zn. 7Cdo 26/2017 zo dňa 28. marca 2018 alebo v rozsudku sp. zn. 1Cdo 147/2017 zo dňa 24. apríla 2018. Najvyšší súd SR uviedol, že rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom, ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 OZ), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržite viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho pohľadávke banky. Druhá veta obsahuje úpravu situácie, v ktorej banka uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak klient ešte pred postúpením svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva splní; okrem nej ale tiež prípad, v ktorom práve zmienené obmedzenie banky existovať nebude - vtedy, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo i len časti toho istého peňažného záväzku zákonom trval kvalifikovaný čas presahujúci jeden rok.

28. Neušlo pozornosti odvolacieho súdu, že prvoinštančný súd v priebehu konania neskúmal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky banky na nebankový subjekt - žalobcu, a teda nevysporiadal sa s podstatnými skutočnosťami, od ktorých vyplýva danosť vecnej aktívnej legitímácie žalobcu. Strohé konštatovanie súdu v závere odôvodnenia, že mal za preukázané platné postúpenie pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ, nie je dostačujúce a nespĺňa požiadavky presvedčivosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia podľa § 220 ods. 2 CSP. Okrem toho z rozhodnutia súdu nevyplýva, že by súd pri preskúmaní platného postúpenia pohľadávky na danú vec aplikoval ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, ktoré stanovuje predpoklady postupiteľnosti pohľadávky a súčasne dopĺňa zákonné pravidlá pre platné postúpenie pohľadávky.

29. Na základe všetkých vyššie vytýkaných väd súvisiacich nielen s procesným postupom súdu prvej inštancie, ale aj s nesprávnym právnym posúdením danej veci odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. b) a c) CSP v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Po vrátení veci bude potrebné riadne preskúmať splnenie zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky, od čoho priamo závisí otázka aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Ak súd dospeje k záveru, že aktívna vecná legitímácia žalobcu v tomto spore je daná, preskúma charakter predloženej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru s poistením pre fyzické osoby v súlade s ustanoveniami zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku v spojení s ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch a ustanoveniami Občianskeho zákonníka, pričom bude dbať na to, aby uvedené právne predpisy aplikoval v príslušnom znení. Následne sa súd opätovne vysporiada so žalobcom predloženými listinnými dôkazmi, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne nepreukazujú pravdivosť žalobcových tvrdení ohľadne doručenia vyššie uvedených listín žalovanej, čo má priamy vplyv na platnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Svoje nové rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodní tak, aby spĺňalo podmienky preskúmateľnosti súdnych rozhodnutí v súlade s § 220 ods. 2 CSP, pričom prvoinštančný súd je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) vyjadreným v tomto uznesení. Vo svojom novom rozhodnutí rozhodne súd aj o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

30. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).